

Najkrótsze ścieżki w grafach:

3 sformułowania problemu:

- znaleźć najkrótszą ścieżkę z u do v
- znaleźć najkrótszą ścieżkę z v_0 do wszystkich innych węzłów
- znaleźć najkrótsze ścieżki między wszystkimi parami węzłów

Algorytm Dijkstry
(dla nieujemnych długości)

Algorytm Warshalla - Floyda (znajduje długości najkrótszych ścieżek)

$a[i,j] \leftarrow$ długość krawędzi (i,j) lub ∞ gdy między i,j nie ma krawędzi
 $a[i,i] \leftarrow 0$

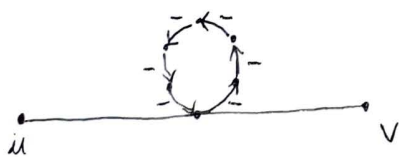
FOR $k \leftarrow 1$ TO n :

FOR $i \leftarrow 1$ TO n :

FOR $j \leftarrow 1$ TO n :

$a[i,j] \leftarrow \min \{a[i,j]; a[i,k] + a[k,j]\}$

Na koniec otrzymamy tablicę/macierz $a[i,j]$, w której będą znajdować się długości najkrótszych dróg z i do j . Algorytm ten działa również dla grafów z ujemnymi wagami krawędzi pod warunkiem braku cykli o długości ujemnej, ponieważ w takiej sytuacji:

przechodząc z u do v moglibyśmy wchodzić w cykl cały czas, dzięki czemu najkrótsza ścieżka nie istniałaby (zawre możemy pętlę cykl lub jego war, uzyskując krótszą ścieżkę).

Można powiedzieć, że mechanizmem algorytmu Warshalla - Floyda jest:

Po k -tej iteracji najbardziej zsumowany pętli, $a[i,j]$ zawiera długość najkrótszej drogi z i do j , w której węzłach pośrednich mogą być $\{1, 2, \dots, k\}$.

Przechodnie domknięcie grafu skierowanego

G - graf skierowany

G^* - graf przechodniego domknięcia G

$$1^\circ V(G) = V(G^*)$$

2° W G^* jest krawędź $(u, v) \Leftrightarrow$ w G istnieje droga z u do v

$$3^\circ uRv \Leftrightarrow (u, v) \in E(G)$$

Znalezienie przechodniego domknięcia:

- Algorytm Warshalla - Floyd

For $k \leftarrow 1$ TO n :

For $i \leftarrow 1$ TO n :

For $j \leftarrow 1$ TO n :

$$\text{macierz sąsiedztwa } G \longrightarrow a_{ij} \leftarrow a_{ij} \vee (a_{ik} \wedge a_{kj})$$

Na końcu a_{ij} jest macierzą sąsiedztwa grafu G^* , czyli macierzą przechodniego domknięcia.

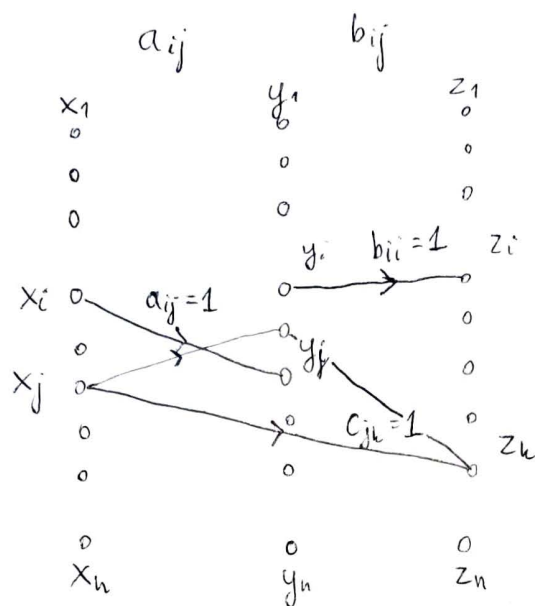
Niech A - macierz sąsiedztwa, a A^* - macierz przechodniego domknięcia,

$$\text{wtedy } A^* = I + \underbrace{A + A^2 + A^3 + \dots}_{\substack{\text{potęgi oznaczają długości} \\ \text{drogi z } i \text{ do } j}} = I + A + A^2 + \dots + A^{n-1} = \begin{matrix} \nwarrow \\ \text{długość najdłuższej drogi} \end{matrix}$$

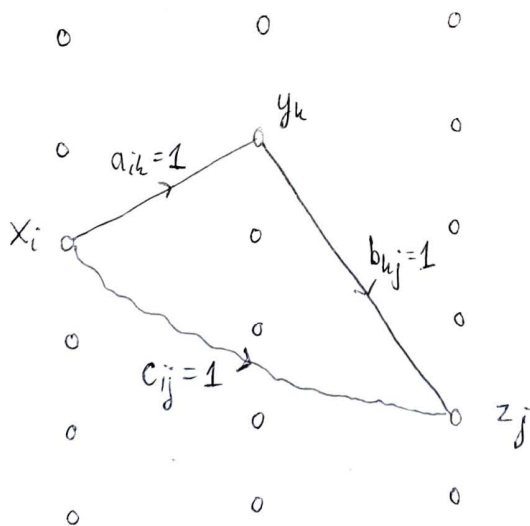
$$= (I + A)^{n-1} = \underbrace{\left(\left(\left((I + A) \right)^2 \right)^2 \right)^2}_{\log n}$$

FAKT: A^* można policzyć w czasie $M(n) \cdot \log n$, gdzie $M(n)$ to czas mnożenia macierzy $n \times n$.

Twierdzenie: Czas obliczenia prostokątnego domknięcia nie jest asymptotycznie szybszy niż czas mnożenia macierzy $n \times n$.

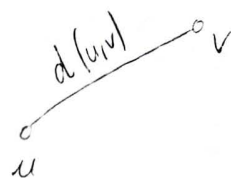
$$\{a_{ij}\} \{b_{ij}\} = \{c_{ij}\}$$

$$c_{ij} = \sum_{k=1}^n a_{ik} b_{kj}$$

Najlżejsze drzewo spinające (króćące)

G - graf nieskierowany z wagami na krawędziach

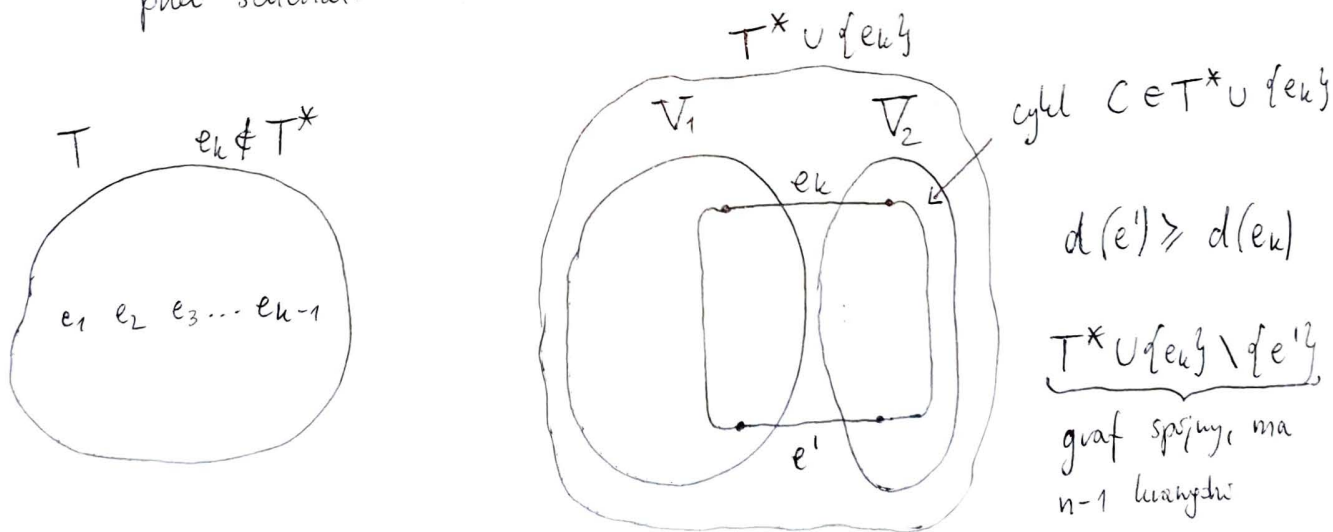

Ogólny schemat:

- Na początku T jest grafem pustym.
- Dopóki T nie jest drzewem:
 - do T dodajemy najlżejszą krawędź między zbiorami wierzchołków V_1 i V_2 takimi, że $V_1 \cup V_2 = V(G)$, $V_1 \cap V_2 = \emptyset$, V_1 i V_2 nie są połączone w T krawędzią.

Dowód:

Założymy nie wprost, że ten schemat nie produkuje najlżejszego drzewa spinającego. Oznaczmy drzewo znalezione przez ten schemat jako T . Niech T^* będzie najlżejszym drzewem spinającym zawierającym najcięższą początkową cięg krawędzi dodawanych przez schemat.

Niech $T^{**} = T^* \cup \{e_k\} \setminus \{e'\}$, wtedy $d(T^{**}) \leq d(T^*)$.

T^{**} zawiera $e_1 e_2 \dots e_{k-1} e_k$.

[...]

Dochodzimy do sprzeczności. ■

Algorytm Kruskala

1° Uporządkuj krawędzie w porządku $d(e_1) \leq d(e_2) \leq \dots \leq d(e_m)$.

2° $T \leftarrow \emptyset$

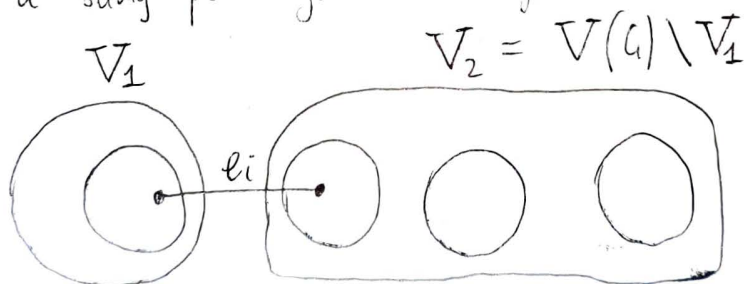
3° FOR $i \leftarrow 1$ TO m :

IF (dodanie e_i do T nie tworzy cyklu):

$T \leftarrow T \cup e_i$

Dowod poprawności:

- T nie posiada cykli
- T jest spójny (bo G jest spójny, więc dla dowolnych V_1, V_2 takich że $V_1 \cap V_2 = \emptyset$, $V_1 \cup V_2 = V(G)$, istnieje e_i , który łączy te zbiory - algorytm Kruskala doda do T największą taką krawędź)
- algorytm Kruskala dodaje krawędzie między składowymi, w której jest jeden z końców dodawanej krawędzi a suma powstałych składowych

Algorytm Prima - Dijkstra (v_0)

INICJALIZACJA {

$$\begin{cases} V' \leftarrow \{v_0\} \\ \text{FOR } v \in N(v_0) \\ \quad d[v] \leftarrow d(v, v_0) \quad - \text{ graf niekierowany, więc } d(v, v_0) \equiv d(v_0, v) \\ \quad p[v] \leftarrow v_0 \\ \text{FOR } v \notin N(v_0) \\ \quad d[v] \leftarrow \infty \end{cases}$$

WHILE $V' \neq V$

wybrać z $V \setminus V'$ takie v , że $d[v]$ jest minimalny

$V' \leftarrow V' \cup \{v\}$

FOR $u \in N(v)$

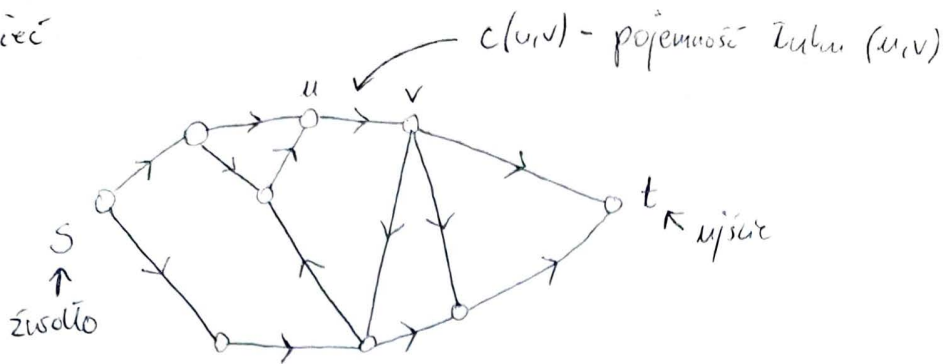
IF ($d[u] > d(v, u)$)

$d[u] \leftarrow d(v, u)$

$p[u] \leftarrow v$

- Algorytm dodaje do V' $n-1$ węzłów (jednocześnie dodaje $n-1$ krawędzi)
- Algorytm działa wg ogólnego schematu dodaje w każdym kroku najbliższy węzeł między V' i $V \setminus V'$ (po każdym kroku w $d[u]$ jest długość najbliższej krawędzi łączącej u z V')

Sieć

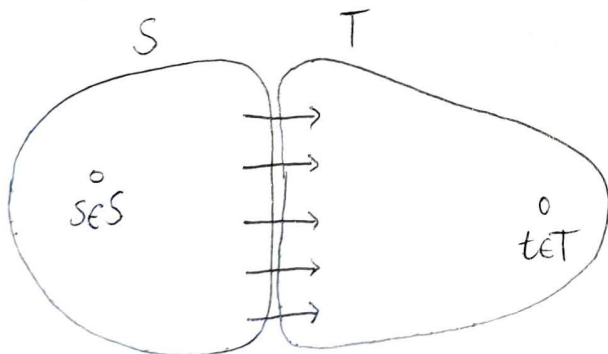
$f(u,v)$ - przepływ z u do v , spełnia on warunki:

1° $0 \leq f(u,v) \leq c(u,v)$

2° prawo Kirchhoffa, tzn. $\sum_u f(u,v) = \sum_u f(v,u)$, czyli tyle co wchodzi na węzeł, musi wyjść na węzeł ($v \neq s, t$)

$$\hat{f} = \sum_u f(s,u)$$

Przekój (sieci)

Pojemność przekroju S, T to

$$c(S|T) = \sum_{\substack{u \in S, \\ v \in T}} c(u,v).$$

$f(S,T)$ - przepływ netto z S do T

$$f(S,T) = \sum_{\substack{u \in S, \\ v \in T}} f(u,v) - \sum_{\substack{u \in S, \\ v \in T}} f(v,u)$$

Lemat: $f(s, T) = \hat{f}$ dla każdego s, T

$$f(s, T) = \sum_{\substack{u \in S, \\ v \in T}} f(u, v) - \sum_{\substack{u \in S, \\ v \in T}} f(v, u) = \sum_{u, v \in S} f(u, v) - \sum_{u, v \in S} f(u, v) =$$

$$= \underbrace{\sum_{u \in S \setminus \{s\}} f(s, u)}_{\hat{f}} + \underbrace{\sum_{v \in S} \left(\sum_{u \in V} f(v, u) - \sum_{u \in V} f(u, v) \right)}_{0 - 2 \text{ prawa Kirchhoffa}} = \hat{f} \quad \blacksquare$$

$$\sum 0 = 0$$

